

CD 2 (B): Modlitby na sviatky

B 1 Vo večer bôľu (Martin Rázus)

Vo večer bôľu,
keď tíško sadli k stolu,
dvanásť ich bolo - dvanásť,
Trinásty zdal sa zpomedzi nich narásť
v očiach so smútkom osiralých,
vzal chlieb a dával ... vzal i kalich
a žehnal : - pite z toho všetci ... na odpustenie hriechov ...
na moju pamiatku ...
A za Veľkého Piatku
kríž drsný vyčnel na Golgote,
a na tom kríži telo vzpiate
svietilo v temno sveta.
Dvanásť ? Márne zrieť - i po tých veta :
utiekli ! V krikú z jasna-čista
čut' ostrý chichot Antikrista,
keď zaznie hlas, až prekrušo je :
- Otče môj, v ruky Tvoje
porúčam svojho ducha ...
Zem schvie sa - slúcha,
slúcha i dnes a koná dielo
to slovo, ktoré ešte stále nedoznalo.
Hluk vtne doň - oheň búriaci ...
- Hej, učenici, Slováci,
postojte v boji prelichom:
nezrážajte sa krížom a kalichom
na radosť Antikrista !

B 2 Čiu slávu hlásate (Sládkovičov)

Čiu slávu hlásate, vy vtáci štebotaví ?
Toho, čo stvoril nás a chová v dobrom zdraví.
Čiu slávu hlásate, vy plápolavé kvietky ?
Toho, čo stvoril nás a rosou kropí všetky.
Čiu slávu hlásaš, ty, plod poľa, sadu sladký ?
Toho, čo vyviedol ma z ňadier zeme-matky.
Čiu slávu hlásaš ty, ó slnko slávne, v púti ?
Toho, čo rozsvietil ma nebies na klenutí.
Čiu slávu hlásate, vy hviezdy jasajúce?
Toho, čo rozžal v nás tie vznety žiarno-skvúce.
Človeče! Ten istý je tvojím Tvorcom, Vodcom
a Darcom, Tešiteľom - milujúcim Otcem.
A keď to stvorenstvo tak hlučne slávi Jeho,
ty seba zbožňuješ ? a zabúdaš na Neho? !

B 3 Chválime ťa pre tvoju slávu (Thomas Eliot)

Chválime ťa, Bože môj, pre tvoju slávu,
ktorá naplňuje všetky tvory zeme.
V snehu, v daždi, vo vetre, v búrke,
súčasne vo všetkých stvoreniach,
v lovcoch i v obetiach.
Lebo všetky veci jestvujú iba natoľko,
nakoľko ich ty vidíš,
iba nakoľko ich ty poznáš.

Všetko žije iba v tvojom svetle
a tvoja sláva sa skveje aj v tom, ktorý ťa popiera.
Aj v temnosti ohlasujú slávu tvojho svetla.
Keby ťa nebolo, nemohli by ťa popierať tí,
čo ťa popierajú.
Ich negácia nikdy nie je úplná,
lebo keby bola, nejestvovali by oni.
Tvoju existenciu potvrdzujú svojim životom.
Všetko dokazuje tvoje jestvovanie tým, že žije:
vták vo vzduchu – či už je to sokol alebo hýľ,
zver na zemi – či je to vlk alebo baránok.
A preto človek, ktorého si stvoril,
aby mal vedomie o tebe,
musí ťa chváliť a plným vedomím
v myšlienkach, slovách i v skutkoch.

B 4 Keď vidíš ako v jarný čas (Sládkovičov)

Keď vidíš, ako v milý jarný čas
Boh všetko v nové, krásne rúcho halí,
vznes k Nemu vozvých vrúcej prosby hlas:
nech On sám, v láske, v moci neskonálny,
i teba mocne, slávne odeje
v šat svätej viery, lásky, nádeje.

Keď vidíš potom, ako v letný čas
Boh ovešľava stromy, chutným plodom,
vznes k Nemu vozvých vrúcej prosby hlas :
Ó, dávaj z dobrej milostivej vôle
i toho chleba, Gazdo najvyšší,
čo duše sýti, v Kristu Ježiši !

Keď vidíš ako, v jesenný toť čas
Boh ovešľava stromy chutným plodom,
vznes k Nemu vozvých vrúcej prosby hlas :
Zmiluj sa, Bože, svojim nad národom :
strom žítia jeho osyp z milosti
ovocím hojným spravdnosti!

Keď vidíš, ako Pán Boh v zimný čas
mdlej prírodienke ustlal k odpočinku,
vznes k Nemu vozvých vrúcej prosby hlas :
Ó, Bože ! Keď i moje dni sa minú
a zomdliem - ustel' i mne mäkunko,
nech oddýchnem si sladko, tichúnko . . .

B 5 Kto stíši srdce nepokoje (Sládkovičov)

Kto stíši srdca nepokoje ?
Kto skrotí, dušo, bôle tvoje ?
Kto zhojí rany, steši v plači?
Kto zojme biedu, čo ťa tlačí ?
Svet ? Ó, ten k tomu nemá sily,
ni priateľ, čo jak blízky, milý.
Tu vyššej moci treba iste . . .
Ja v Tebe skladám všetku nádej, Kriste !

Hľa, život časný - jak sa kráti,
hľa, manie sveta - jak sa tratí,

kvet zvädne, tráva uschne v poli,
nad márnosťou vše srdce zbolí . . .
Kto ostáva v tých zmenách stále ?
Kto založí ťa jak na skale ?
Kde strváš, dušo, večne, iste . . ?
Ja v tebe skladám všetku nádej, Kriste !

B 6 Ó, blázon, ktorý sa pokúšaš niešť (Rabindranáth Thákur)

Ó, blázon, ktorý sa pokúšaš niešť seba na vlastných pleciach!
Ó, žobrák prichádzajúci žobrať k vlastným dverám!
Ponechaj všetky svoje bremená v rukách toho, ktorý unesie všetko,
a ani raz sa neobzri za nimi s ľútosťou.
Tvoja žiadostivosť v okamihu zháša svetlo lampy, ktorej sa dotkne svojím dychom.
Je bezbožná - neber svoje dary jej nečistými rukami.
Prijmi iba to, čo podáva svätá láska.

B 7 Ó, bože, čo si nás miloval prvý (Sören Kierkegard)

Ó, Bože, čo si nás miloval prvý,
škoda, že hovoríme tak,
ako by si nás bol miloval prvý raz iba raz,
keď neprestajne veľa ráz, každodenne
a v celom živote miluješ nás prvý.
Keď sa zobudíme ráno
a obraciame sa dušou k tebe,
ty si prvý. Ty si nás miloval prvý.
Ak vstávam na svitaní
a obraciam v tej istej sekunde k tebe svoju dušu
a svoju modlitbu dvíham k tebe,
ty ma predchádzaš,
ty ma miluješ prvý.
Keď sa vraciam od rozptýlenia
a sústredím svoju dušu,
aby som myslel na teba,
ty si už bol prvý.
A takto je to vždy.
A my predsa hovoríme ako nevďačníci,
ako by si nás miloval prvý raz, iba jediný raz.

B 8 Neskoro som ťa miloval (Augustín)

Ó, ako neskoro som ťa miloval,
krása večne dávna, večne nová.
Neskoro som ťa miloval, veru áno.
Ty si bol vo mne a ja bol som mimo seba.
Hľadal som ťa vonku,
v svojej hriešnosti vrhal som sa na krásy tvojich tvorov.
Ty si bol so mnou, a ja som nebol s tebou.
Púťali ma mnohé veci ďaleko od teba,
ktoré by nejestvovali, keby neboli v tebe.
Zavolať si ma a tvoj výkrik prelomil moju hluchotu.
Vydychoval si svoju vôňu a ja som ju vdychoval.
A teraz, hľa, dychtím po tebe.
Vychutnával som ťa a cítim hlad a smäd po tebe.
Dotkol si sa ma a ja som sa zapálil vrúcnou túžbou po pokoji,
ktorý vychádza z teba, Pane môj.

B 9 Celý deň čakám na Teba (Thomas Merton)

Bože môj, celý deň čakám na teba,
aby moje sily nevykrvácali v neovládanej aktivite.
Čakám na tvoje mlčanie a na tvoj pokoj,
ktoré ich majú utíšiť a očistiť.
Nechcem sa stále trápiť myšlienkami a otázkami,
ktoré ma obklopili ako tnie.
Také pokánie nežiadaš odo mňa.
Ty si stvoril moju dušu pre svoj pokoj a svoje ticho,
ale rozdrásal ju chvat môjho konania a mojich želaní.
Celý deň križujú môjho ducha jeho vlastné túžby.
A ja nemám svoj dom v tichosti.
Bože môj, stvoril si ma pre svoj pokoj.
Ty neopovrhneš mojou túžbou
po tvojom hlbokom a posvätnom mlčaní.

B 10 Ty, čo si nad nami (Dag Hammarskjöld)

Ty, čo si nad nami,
ty, čo si jeden z nás,
ty, čo si, ty, čo si aj v nás.
Daj, aby celý svet ťa videl
tiež vo mne.
Nech pripravím cestu, tebe, Pane.
Nech ti potom vzdávam vďaku za všetko,
čo sa stane.
Nech nezabúdam na biedu iných.
Zachovaj ma vo svojej láske.
Nech sa stane, ako si želáš,
aby všetci druhí boli v mojej láske.
Nech všetko, čo utvára moju bytosť,
ti slúži na slávu.
A nech si nikdy nezúfam, Pane.
Pretože som v твоjich rukách
a v tebe je celá sila a celá dobrota.

B 11 Ty si povedal: Cesta, Pravda, Život (Augustín)

Ježišu, ty si povedal:
ja som cesta, pravda a život.
Ty sa ma pýtaš:
Chceš kráčať? Ja som cesta.
Nechceš blúdiť? Ja som pravda.
Nechceš umrieť? Ja som život.
Poďte ku mne.
V podobe slov si moja cesta,
v podobe Boha si vlasť.
Ježišu, ty si všetka naša dokonalosť.
Ty si náš vodca.
My sme tvoje údy,
v tebe nachádzame svoju dokonalosť.
Buď teda našou radosťou, Ježišu,
ty, ktorého nám dal Otec.
Preto nech nikto nežije pre seba,
nech všetci žijú,
ale v tebe, Pane.

B 12 Toto je moja modlitba: vytínaš (Rabindranáth Thákur)

Toto je moja modlitba k tebe, pane môj
vytínaš, vytínaš od koreňa chudobu v mojom srdci.
Daj mi silu, aby som ľahko znášal svoje radosti i žiale.
Daj mi silu, aby som dokázal, že moja láska zarodí v službe.
Daj mi silu, aby som nikdy nezaprel úbožiaka,
ani kolená nezohýnal pred nebanebnou mocou.
Daj mi silu, aby som povzniesol svojho ducha
vysoko nad každodenné zbytočnosti.
A daj mi silu, aby som s láskou podriadil svoju silu tvojej vôli.

B 13 Snád' bol som otrávenej dýky hrotom (Ivan Krasko)

Snád' bol som otrávenej dýky hrotom,
čo v čisté, teplé srdce devy
sa vpichnul smrtonosným bodom;
snád' slinou, zverské hnevy
čo plujú rodnej matke v starú tvár;
snád' činom, prznenie čo chystá
v chrám Pána biely ma oltár;
snád' bičom, svätý chrbát Krista
čo zoral šľahu síňavami;
snád' ohňom, jehož rudé plamy
spálili chudé telo svätca;
snád' obsahom bol zvonivým som mešca,
čo platí zradu veľkej svätej veci;
snád' šibenicom, na než héroš visí,
slobodu ktorý bránil miliónov;
snád' povôdcom bol preťažkých som stonov,
čo tyran núti biednym z siných úst:
to všetko možné; avšak bielej rízy
mňa odev - plášťik nevedomia kryl,
o veľkých činoch mozog pritom snil.
Dnes pútnikom som zcela inej dráhy,
len nehľaď na ňu, pane, nehľaď
ja oddnes kráčať musím po nej nahý . . .

B 14 Podivné túhy v duši (Ivan Krasko)

Podivné túhy v duši prehovorila,
keď rudé slnko mizne za pohoria . . .
V svätyňu chcel bych vtedy na kolená,
čo na mňa niekde čaká tichá, opustená
v sinavých horách, pred'aleko kdesi,
strnule hľadiac v širošiere lesy . . .
V tú svätyňu tak tichú, tichú, tichú,
kde pod klenbami dosiaľ echo zneje
chorálov zúfania i čiernej beznádeje,
kde ešte posiaľ sem-tam nemo blúdi
pokánie horké padlých, biednych ľudí
kde suchých kvetov vôňou napájaný
oltárik preblahoslavenej Panny
horúcich dievčích vzdychov plný
výčitkou hriešne prsia zvlní,
kde z kríža Kristus v šero zahalený
pozerá s láskou, jako rudo horia

u nôh mu v lampe slzy - Magdalény . . .
Červené slnko zmizlo za pohoria . . .

B 15 Tam je tvoja podnožka (Rabindranáth Thákur)

Tam je tvoja podnožka a tam spočívajú tvoje nohy,
kde žijú najúbohejší a najnižší a stratení.
Chcem sa ti pokloniť, no moja poklona nemôže
dosiahnuť tú hĺbku, kde spočívajú tvoje nohy
medzi najúbohejšími a najnižšími a stratenými.
Pýcha sa nikdy nemôže priblížiť tam,
kde ty kráčaš v háve pokorného
medzi najúbohejšími a najnižšími a stratenými.
Moje srdce nikdy nemôže nájsť cestu tam,
kde ty obcuješ s vyobcovanými,
medzi najúbohejšími a najnižšími a stratenými.

B 16 Daj, aby zo mňa zostala (Rabindranáth Thákur)

Daj, aby zo mňa zostala len tá čiastočka,
vďaka ktorej ťa môžem nazývať svojím všetkým.
Daj, aby z mojej vôle zostala len tá čiastočka,
vďaka ktorej ťa môžem cítiť na všetkých stranách
a stretať sa s tebou vo všetkom
a ponúknuť ti svoju lásku v ktorejkoľvek chvíli:
Daj, aby zo mňa zostala len tá čiastočka,
vďaka ktorej ťa nemôžem nikdy zaprieť.
Daj, aby z mojich pút zostala len tá čiastočka,
vďaka ktorej som zviazaný s tvojou vôľou
a tvoj zámer sa uskutočňuje v mojom živí
Tou čiastočkou je puto tvojej lásky.

B 17 Ak mi nie je súdené stretnúť sa (Rabindranáth Thákur)

Ak mi nie je súdené stretnúť sa s tebou v tomto živote,
daj aspoň, nech stále cítim, že som prepásol tvoj pohľad
- nech na to ani na chvíľu nezabúdam,
nech nosím trýzeň toho žiaľu
vo svojich snoch i v hodinách, keď bdiem.
Keď moje dni plynú na hemžiacom sa trhovisku tohto sveta
a moje ruky sa plnia denným ziskom,
daj, nech stále cítim, že som nič nezískal
- nech na to ani na chvíľu nezabúdam,
nech nosím trýzeň toho žiaľu
vo svojich snoch i v hodinách, keď bdiem.
Keď sedím pri ceste unavený a lapajúci dych,
keď si steliem lôžko v prachu,
daj, nech stále cítim, že mám ešte dlhú cestu pred sebou
- nech na to ani na chvíľu nezabúdam,
nech nosím trýzeň toho žiaľu
vo svojich snoch i v hodinách, keď bdiem.
Keď sú moje izby vyzdobené a flauty znejú a hlučný je smiech,
daj, nech stále cítim, že som ťa nepozval do svojho domu
- nech na to ani na chvíľu nezabúdam,
nech nosím trýzeň toho žiaľu
vo svojich snoch i v hodinách, keď bdiem.

B 18 Nepočuli ste, prichádza (Rabindranáth Thákur)

Nepočuli ste jeho tiché kroky?
Prichádza, prichádza, stále prichádza.
V každej chvíli a v každom veku,
každý deň a každú noc prichádza,
prichádza, stále prichádza.
Mnoho piesní som spieval v mnohých stavoch mysle,
ale všetky ich tóny hlásali vždy to isté:
"Prichádza, prichádza, stále prichádza."
Za voňavých dní slnečného apríla lesným chodníkom
prichádza, prichádza, stále prichádza.
V daždivej temnote júlových nocí na hrmiacom voze oblakov
prichádza, prichádza, stále prichádza.
V prívale žiaľu je to jeho krok, ktorý ťaží moje srdce,
a je to zlatý dotyk jeho nohy,
ktorý spôsobuje, že moja radosť žiari.

B 19 Každý deň vezmi vd'ačne (Mária Kratochvílová)

Každý deň vezmi vd'ačne,
ktorý ti život dá,
na svete nie sme večne –
život je veľký dar.

O priateľstve, o láske sníš –
a možno – dožiješ sa zrady –
pre liek si však chod' k ľudom bliž
len neutekaj z rady!

Len zbabelý si sadne do kúta
pri prvej prehre v živote,
za životom robí bodku
a horkne, horkne vo svojej samote.

Vždy je ešte pre čo žiť
i keď si mnoho stratil,
vždy sa má človek za čo biť,
čo druhým šťastie vráti.

B 20 Ty si nám daroval život (Rabindranáth Thákur)

Ty si nám daroval život.
Daj, aby sme si túto poctu zaslúžili celou svojou silou a vôľou.
Podstata tvojej slávy spočíva v sláve, že jestvujeme my.
Preto sa v tvojom mene postavíme proti každej moci,
ktorá bude chcieť zasadiť svoju vlajku do našich duší.
Daj nám znať, že tvoje svetlo temnie v srdci, ktoré znáša urážku pút,
že život vo chvíli ochabnutia uvoľňuje svoj trón nepravde,
pretože slabosť je zradca, ktorý zvádza našu dušu.
Dovoľ, aby sme sa modlili k tebe takto:
Daj nám silu odolávať rozkošiam, ktoré nás zotročujú,
a silu zdvihnúť vždy svoju bolesť k tebe tak, ako leto dvíha svoje slnko na poludnie.
Urob nás silnými, aby naša modlitba našla svoj kvet v láske a ovocie v práci.
Urob nás silnými, aby sme nedokázali urážať slabých a tých, čo padli,
aby sme vysoko zdvihli svoju lásku tam, kde všetko vokol nás sa klania prachu.
Sú, ktorí bojujú a zabíjajú z lásky k sebe, kryjú sa tvojím menom,
bojujú z túžby nasýtiť sa mäsom brata, bojujú tvojmu hnevu navzdory a hynú.
Nám však daj silu pevne stáť i tripieť

za Pravdu, za Dobro, za Večnosť v človeku,
za tvoje kráľovstvo, pochádzajúce zo spojenia srdc,
za Slobodu, pochádzajúcu z Duše.

B 21 Tí, čo ťa už raz udreli (Rabindranáth Thákur)

Tí, čo Ho už raz udreli v mene svojich vládcov,
sa rodia v tomto veku znova.
V sviatočnom odeve sa zhromažďujú vo svojich modlitebniach,
povolávajú svojich vojakov, volajú: "Zabi! Zabi!"
a do ich výkrikov sa miesia nápevy ich hymien,
zatiaľ čo Syn Človeka sa v agónii modlí:
„Ó, Bože, odním, odním odo mňa tento kalich,
naplnený najhorkejším jedom."

B 22 Daj mi nazrieť do tajomstva únavy (Pierre Charles)

Pane, daj mi nazrieť do tajomstva kresťanskej únavy.
Ukáž mi, že v únave spočíva sila posvätenia,
pretože každý únavou zohnutý človek
pripomína nám muža bolesti,
a preto naše telesné slabosti nás tajomne spájajú s tým,
ktorý ich všetky znášal.
Pane, obetujem ti všetky svoje slabosti,
všetku únavu, moje vyčerpanie
aj tú olovenú ospalosť, ktorá sa ma stále zmocňuje,
ktorá ma zriedka opúšťa a ak, tak len nakrátko.
Moja mizerná únava, ktorá ma tak často uponožuje,
pretože mi prekrúca myšlienky v hlave,
slová v ústach, ktorú neraz bolestne pociťujem,
ako ospalé uvoľnenie nervov
a bolestivo ťažkú otupenosť.
Táto otrocká ústatať,
ktorú poznal aj tvoj národ v Egypte,
keď jeho ruky museli vláčiť ťažké kamene
alebo zemou naplnené koše.
Trebá mi ju len s tebou a pre teba prijať
ticho, oddane, bez trpkosti a hnevu.
A hľa, už ma aj urobila podobným tebe.
Všetka ľudská únava, ak len nie je hriešna,
patrí tebe.
Smieme ti ju teda obetovať.
Veď všetko, čo patrí tebe, je teba hodné.
Moja chudoba je mojím bohatstvom
a ja som len preto slabý,
aby mi Všemohúci bol oporou.

B 23 Dnešný svet šalie (Rabindranáth Thákur)

Dnešný svet šalie šialenstvom nenávisť,
sužujú ho spory, neprestajné a kruté,
plné zákrut sú jeho chodníky,
nastavené sú pasce jeho chamtivosti.
Všetky bytosti volajú po tvojom novom narodení, ó, Nekonečný,
zachráň ich, pozdvihni svoj večný, nádejplný hlas,
nech lotos lásky, v ktorom je nevyčerpatelný poklad medu,
otvorí svoje lupene v tvojom svetle.

Ó, Jasný, ó, Slobodný,
vo svojom nekonečnom milosrdenstve a добрote
zotri všetky tmavé škvrny zo srdca tejto zeme.
Darca nesmrteľných darov, daruj nám silu zriekať sa
a od nás si pýtaj našu pýchu.
V nádhere nového slnečného rána rozumu
nech sa navráti slepým zrak a nech život vstúpi do mŕtvych duší.
Ó, Jasný, ó, Slobodný,
vo svojom nekonečnom milosrdenstve a добрote
zotri všetky tmavé škvrny zo srdca tejto zeme.
Ľudské srdce naplňa úzkosťou horúčka nepokoja,
jed sebahľadania, smäd, ktorý nemá dna.
Široko-d'aleko niet krajiny,
ktorej čelo by sa neblýskalo krvavočerveným znakom nenávisťi.
Dotkni sa ich svojou pravícou, zjednoť ich svojím duchom,
naplň ich život svornosťou, naplň ho rytmom krásy.
Ó, Jasný, ó, Slobodný,
vo svojom nekonečnom milosrdenstve a добрote
zotri všetky tmavé škvrny zo srdca tejto zeme.

B 24 Teba vraj niet (Mária Rázusová-Martáková)

Teba vraj niet!
Vraj si len taký fantóm bledý,
panský bič na útlak pospolitej triedy.
Ty vraj len do tmy rútiš svet –
bo človek nemá duše, nemá ducha,
len mechanika všetko ženie vpred.
Nie, teba niet!

Pravdou je len to, čo chápú zmysly moje.
Kristus a ty? Všetko iba tmou je
a vaša náuka svet nevyťahane z bied.
Písmo je reakcia veľmi tuhej dávky,
dávno ho popreli mnohé vykopávky,
i sama zem, stará milióny liet.
Nie, teba niet!

Ja viem... I zarážam krok svoj kade – tade,
po lúkach zelených, po mladučkom sade,
kde višňa vyhnala prvý mliečny kvet...
Ach, kto ťa, stromček môj, vystavil tak umne?
A z višne vonia, vonia med...
Nie, teba niet!

A padá tma. Snívam, hľadiac na nebesá...
Kto znáš ich tajomstvo? Tisíc svetov skvie sa,
závratnou rýchlosťou sa ženú vpred.
Som ako v chráme. Či divom sa ti nezdá,
že naša zem je práve taká hviezda,
čo nikdy nezmýli svoj nádherný let?
Vraj teba niet!

A predsa všetka vtáč, všetky tvory zeme,
každý kvet, strom a byl', každý plod a semä
spievajú o vede všetkých vied
a všetok vzduch sa skvie veľkou slávou toho,
čo skrytý, tajomný, neopoznaný mohol,
mohol stvoriť ten div, ten čarovný svet!
Teba vraj niet!

Tak nech ťa niet!
Ale ja dušu v sebe cítim,
ja viem, že nekončím život týmto žítím,
že musím dosiahnuť svojich mét!
Preto sa bijem... A neustúpim z boja,
kým s tebou nesplynie smutná duša moja,
ty, Bože, pravdy večný stred!

B 25 Pane, ľudia sú mi na obtiaž (Theo Gunkel)

Pane, ľudia takí, akí sú, všetci sú mi na obtiaž.
Boli chvíle, keď som chcel zutekať čo najďalej,
len aby som sa im vyhol.
Lebo takí, akí sú, všetci sú mi na obtiaž.
Pane, ako sa to len chovám?
Ty ich miluješ všetkých takých, akí sú.
Jemných i grobiánov,
múdrych i hlupákov,
udatných i zbabelcov,
veselých i smutných,
všetkých, všetkých.
Pane, nedaj mi zabúdať,
že za každou tvárou sa skrývaš ty sám.
Kiežby som ich miloval všetkých,
všetkých takých, akí sú.

B 26 Potrebuješ ma, som tu (James Dillet Freeman)

Potrebuješ ma? Som tu!
Ty ma nevidíš, ale ja som svetlom tvojich očí.
Ty ma nepočuješ, a predsa hovorím tvojím hlasom.
Ty ma necítiš – i keď som silou tvojich ramien.
Tvorím, i keď nechápeš zmysel ciest.
Tvorím, i keď nerozumieš môjmu dielu.
Nie som neznámou vidinou, nie som tajomstvom.
Keď sa pohrúžiš do pokoja v hĺbinách svojho vnútra,
spoznáš ma svojou vierou a intuíciou.
Som tu – počujem ťa, na tvoje dotazy odpovedám.
Keď ma potrebuješ, som tu.
I keď ma nepoznáš, som tu.
I keď máš pocit najprostejšej osamelosti, som tu.
I keď ťa chytá strach – som tu.
I keď trpíš bolesťami – som tu.
Som tu, keď sa modlíš i keď si ticho.
Som v tebe a ty vo mne.
Iba tvoje myseľ ma od teba odlučuje.
Len v nej vzniká to, čo nazývaš „mojím“ alebo „tvojím“.
A len v tvojej mysli ma môžeš poznať a moju prítomnosť prežívať.
Uľav svojmu srdcu. Zbav sa všetkého strachu!
I keď zideš zo správnej cesty - som tu!
Sám od seba nič nezmôžeš.
So mnou spojený dokážeš všetko.
Som všade a som vo všetkom.
I keď v niečom nepoznávaš dobro –
dobro je tu, lebo ja som tu.
Som tu, pretože tu mám byť, lebo som.
Iba vo mne má svet zmysel.
Iba mnou sa všetko oblieka v tvary.

Iba mnou celý svet pokračuje vo svojom vývoji.
Som zákonom.
Oň sa opiera beh hviezd a rast buniek.
Som láskou, ktorá naplňuje zákon.
Som pokoj.
Som zákonom tvojho života.
Som oporou tvojej lásky.
Som tvojou istotou, твоjím kľudom.
Ty a ja sme jedno. Som.
I keď márne budeš hľadať, ver, nie si bezo mňa.
I keď tvoja viera vo mňa je neistá,
moja viera v teba je neochvejná,
pretože Ťa poznám, pretože Ťa mám rád.
Milovaný – som tvoj.

B 27 Nemôžem sa zmeniť (Milan Jurčo)

Nemôžem sa zmeniť! Verím v Ježiša Krista, modlím sa
ale s hriechom, márnny je môj boj.
Je to strašné poznanie, je to najväčšie sklamanie!
Hriech je silnejší ako ja!
Keď Pán Ježiš povedal žene hriešnici, aby išla a nehrešila viac,
myslel si, že Jeho slová sú zbytočné?
Keď sa Pán Ježiš rozprával so Samaritánkou,
myslel si, že tejto žene niet už pomoci? ?
Keď Pán Ježiš učil v kázni na vrchu celé ľudstvo žiť,
myslel si, že to nikto nedokáže?
Keď Pán Ježiš zvestoval Petrovi,
že ho povedie cestou,
po ktorej nebude chcieť ísť,
myslel si, že všetko staré v ňom starým navždy ostane ?
Nie, oj, nie! Pán činí všetko nové,
Pán učiní novým aj ten tvoj prehratý život!
Len nebojuj o zmenu sám,
ale o naplnenie Svätým Duchom,
o trvalú Jeho prítomnosť v duši !

B 28 Ó, dajte miesto ubolenej duši (P. O. Hviezdoslav)

Ó, dajte miesto ubolenej duši,
kde odpočinie aspoň chvíľku malú!
Hurt ohlušil ju, profánneho tresku,
lomozy skrúšili ju
smrteľnými biedami, biednu.
Dajte miesto duši
na tichej čistinke stried hustej hory,
na medzi, na úvrati rodnej nivy.

Ó, duša večná, nesmrteľná!
Ty musíš žiť a vlívať, chváliť a kriesiť,
ty musíš biť i hladiť, smútiť, tešiť,
ty musíš jasať, tešiť sa i plakať,
ty musíš hnať i trpieť, letieť, čakať,
ty musíš bolesť znášať, revniet, túžiť,
tak Bohu, rodu, ľudstvu verne slúžiť.
A miesto, ktoré dá ti milosť Božia,
bys' spočinula, znovu pookriala,
síl nabrala a nádej novú našla,
je tamo, v skromnej stajni Betlehema,

je tamo, na Golgote skrvavenej,
je tam, na hore krásnej Olivetskej,
je tam, u studni v zemi Kananejskej,
je tam, na brehoch jazera,
pod krovom tesára v zabudnutom Nazarete.
A inej rady nieto, inej spásy,
už prišli časy príchodu,
už brní sa zora nová, krvavá a hrozná,
zvrát veľký zhrmí,
až sa vnútornosti zemegule
vulkanicky pozatrasú,
otvorí hroby, skaly rozpukajú,
opona nebo roztrhne
a sprášť zvod nebeský nad celým človečenstvom.

Či a snáď milosť ešte neumrela,
zbadaná strašným nevďakom a zlobou,
a pošle ešte na poslednú skúšku
svätého Jána, predzvestovateľa?
Či otvorí sa ústa Profétove
a nájdú čujné uši, mäkké srdcia,
zbor učeníkov verných, odhodlaných,
čo rozpáchne sa medzi ľuďmi dobrých
a nezastaví ich pred otvorom bezdny,
kam nerozumní divoko sa rútia?
Či ešte skrsnú znaky varujúce
na planinách i na búrlivom mori,
na suchej zemi, na slnku i lune,
pred nimiž spamätá sa národ celý
a padne na kolena v pokajani?

Ó, dajte miesto ubolenej duši,
kde odpočine aspoň chvíľku malú!
Hurt ohlušil ju profánneho tresku,
lomozy skrúšili ju
smrteľnými biedami, biednu.
Dajte miesto duši tam,
pri jasličkách Krista Spasiteľa,
kde Mária sa nad dieťaťom skláňa,
kam prostý pastier dar a pieseň nesie,
kam múdri od východu prichádzajú,
kde nová hviezda novej spásy svieti.
Ó, dajte miesto ubolenej duši.

B 29 Bože môj, prečo si ma opustil (Ragnar Jändel)

Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?
Prosby si mi splňal, svetlo očiam bol,
s tebou i veľký, malým sa stal bôľ.
Bol si mi útechou vo svete búrlivom,
srdce si rozohnil nebeským plameňom,
v biede i v potupe, v každý čas priateľom.

Povedz mi, Bože môj,
už si ma zanechal?
Nohy mi uviazli, nemocným som zostal.
Bez tvojho jasu sa život mi smutným stal.
Zneje mi odpoveď:
Syn môj, Som, ktorý Som.
Opustiť? Hoc' opustený – nemôžem.

Nijakým spôsobom.

B 30 Boh láska je (Sládkovičov)

Boh láska je !

Tak volá klenba nebies majestátna,
tak slnko slávne, prameň života,
tak luna bledá, tajná, nepoňatmá,
tak hviezda, čo sa nocou jagotá,
tak zlatý klas, čo roľník v poli kosí,
tak kvet sa pestrejúci všakovo,
tak vtáčkov džavot; tak i kvapka rosy,
čo v lúčoch slnka skvie sa dúhovo
Boh láska je !

Boh láska je !

Váš život o tom svedčí jasne - hlasne:
Ním živí sme a Ním sa hýbeme
a trváme, i putujeme šťastne
v tejž Lásky večnej teplom objeme;
z tej lásky je, že v biedach, v túžbach,
v boji nevyhynuli sme až docela,
nás Ona dvíha, posilňuje, kojí,
nad nami ruky strážou rozostrela
Boh láska je !

Boh láska je !

Tak volá Betlém : Nôcka ona svätá,
zjasnená slávou božou, jagavá,
tak anjelska zvesť preradostná,
vzňatá, tak anjel - zborov hymna jasavá,
tak od jasličiek prosto - slavných zneje,
v nichž zázračné to Dieťa spočíva,
nad ktorým matka šťastná s láskou bdeje,
sa kloniac naň jak vonná oliva
Boh láska je !

Boh láska je !

Tak Kafarnaum, Galilea celá,
tak celučičká volá Svätá zem,
z ktorej do všetkých končín sveta znela
i zneje reč : "Ó, poďte všetci sem . . . !"
Boh láska je ! Tak zneje tklivo, vzňate
i z Getsemany vonnej, v šír a v diaľ,
tak volá zvlášte kríž ten na Golgate ;
a Ten, čo na ňom v mukách dokonal.
Boh láska je !

Boh láska je !

Tak zneje z vetra toho rečou ľúbou,
čo naplnil dom onen precelý,
v ňomž učenici, čakajúc spln sľubov,
v deň pädesiaty v túžbach sadali;
tak z plamenných hľa jazykov tiež zneje,
čo na každého usadli sa z nich ;
tak z mocnej svätej Petra epopeje,
čo zapálila srdcia tisícich
Boh láska je !

Boh láska je ;

To dejín cirkvi svätej reč je stála,
reč apoštolov, verných do skona,
reč mučeníkov, ktorých krv sa liala,
reč z cirku Ríma, z parku Nerona ;
z Kostnickej vatry ohlas zneje jasne,
z Karaffa - jatky . . . Dušo, zaplesaj
a chválospevy naraz zvučne, hlasne . . .
Hľa otvára sa zatvorený ráj.
Boh láska je !

Boh láska je !
Ó Bože, Lásko večná, neskonaná,
daj prebývať nám v láske v každý čas,
a nech je ona vrúca, živá, stála !
tak prebývame v Tebe a Ty v nás,
a žiadna mocnosť sveta nebezpečná
nás nerozlúči s Tebou, nikdy nie :
tu blaho časné a tam spása večná
je údel náš, - a večné plesanie:
Boh láska je !